SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS
ET DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIII
PONT. MAX
CONSTITUTIO

Qua Judicium epiſcopale Ticini habitum de Corpore ſancti Auguſtini Hipponenſis Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, ibidem ſervato in Confeſſione ædis ſancti Petri in Cœlo aureo, adprobatur & confirmatur.

ROMÆ MDCCXXVIII.

Ex Typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

I. Dei gloria in Sanctis ejus amplificata.

D summi Dei gloriam in Sanctis ejus amplificandam mirabile nuper factum est in oculis nostris, dum exuviæ sancti Augustini Hipponensis Episcopi & præstantissimi Ecclesiæ Doctoris, quarum venerationem antiquus Dei & sanctorum hostis aliquandiu perturbare tentaverat, tandem omnium Christifidelium cultui, pristinæque honorificentiæ, universa Ecclesia plaudente, restitutæ fuerunt.

II. Corpus sancti Augustini Hippone in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum, ubi pridem repertum est.

Probatissimis literarum monumentis constat, Vandalorum persecutione in Africanam Ecclesiam excitata, sanctissimos illarum partium Episcopos, & fidei catholicæ confessores, in Sardiniam exsilio damnatos, Corpus eximii Doctoris sub finem sæculi V. secum in eandem insulam transtulisse, ibique usque ad initium sæculi VIII. Christiana, idest maxima, religione custoditum. Tunc enim Saracenis, qui in Sardiniam irruerant, loca sacra impie fœdantibus, Liutprandus Langobardorum Rex sanctarum Augustini Reliquiarum pietate motus, per Legatos ab se illuc transmissos, magno eas pretio redimendas, & Ticinum, quæ alias Papia dicitur, sacra pompa transferendas curavit, ubi in Confessione ædis sancti Petri in Cœlo aureo, tunc primum ad hoc unum jussu Regis exstructa, Augustiniani Corporis thesaurus debito tanto Patri honore depositus fuit, populisque devotionis causa usque ad nostram ætatem illuc undique confluentibus, in ejusdem Confessionis crypta inter puteum, aqua salutari manantem, & altare inferius piissimo studio servatus est. Tandem vero die 1. Octobris anni Dominici MDCXCV. albus marmoreus sarcophagus

eus sub mausoleo lateritio ibidem loci detectus, inque eo sacratissimæ Augustini exuviæ, in arca argentea clausæ, repertæ fuerunt: quæ omnia coram plurimis testibus canonice comprobata, per curiæ episcopalis ministros & actuarios, in processus & commentarios, publica auctoritate munitos & summa fide conscriptos, tunc digesta, perque totum quinquennium adversus quorundam dubitationes non segniter agentibus Fratribus Eremitis ordinis sancti Augustini, qui in eadem sancti Petri Basilica æque ac Canonici regulares Congregationis Lateranensis, alternis mensibus divina officia persolvunt, disceptata fuerunt, donec unus & triginta sacræ paginæ, & decretorum doctores pro iisdem Augustini Reliquiis sententiam suam, mira consensione firmatam, scripto ediderunt.

III.
Summus Pontifex judicium episcopale de eodem Corpore peragi jubet.

Quum vero ad audientiam nostram pervenisset, ob non extinctas & abolitas judicio episcopali Ticinensium Præsulum ejusmodi dubitationes, venerandos tanti Doctoris cineres, quasi incertos, sine debito honore habitos, nos rei gravitate perculsi, literas nostras sub anulo piscatoris die XXIII. Januarii hujusce anni ad venerabilem fratrem Episcopum Ticinensem dedimus, ei serio injungentes, ut judicium de invento illic sancti Augustini Corpore, ulteriori dilatione sublata, secundum Deum & veritatem, ceteris quæstionibus de alio corpore inveniendo remotis, ad finem perduceret; illi præterea mandantes, ut cavillationibus eorum, qui decisionem ac definitionem hujusce causæ impedire tentassent, etiam per ecclesiasticas censuras occurrere deberet, utque illis, a quibus causa cognoscenda esset, iisdem abhibitis, si opus esset, remediis, ediceret, ne ullis officiis, commendationibus, aut partium studiis obsequerentur; sed solum Deum veritatis præ oculis haberent. Et ne in re tanta definienda novis procrastinationibus locus esse posset, bimestre tempus huic judicio conficiendo præfiximus. Has vero literas dilectus filius Fulgentius Bellellus Prior generalis Fratrum Eremitarum totius ordinis sancti Augustini, in cœnobio juxta prædictam ædem sancti Doctoris, alias sancti Petri in Cœlo aureo, Ticini constitutus, ipsi Episcopo per dilectos filios Josephum de Gregoriis a sancto Elpidio & Aloysium de Bellagente Ticinensem, Fratres Eremitas ejusdem

dem ordinis, tanquam speciales procuratores in hac causa a se deputatos, præsentari curavit.

IV. Ad canonicas Ecclesiæ regulas idem judicium episcopale peragitur.

Episcopus Ticinensis acceptis literis nostris, & juridice vocatis vocandis, qui olim pro identitate sacri Corporis declaranda, nomine eorumdem Fratrum Eremitarum, in memorato cœnobio degentium, vocati fuerant, inspectisque actis, in eadem causa a mense Octobris anni MDCXCV. usque ad mensem Martium anni MDCXCIX. confectis, una cum visitationibus & recognitionibus ipsius Corporis sancti Augustini, annis MDCXCV. MDCXCVI & MDCXCVIII. pariter factis, nec non juribus, documentis, testium depositionibus, aliisque monumentis & scripturis, tunc & subsequentibus annis publica auctoritate exaratis; compluries etiam Theologis, sacrorumque canonum interpretibus coram se congregatis, quos ex piis doctisque viris ad præscripta sacrosancti Concilii Tridentini, in consilium sibi adhibendos delegerat, quibus pœnas, in iisdem literis nostris expressas, indixit, singula causæ momenta attente discussa & mature considerata fuerunt. Tandem vero idem Episcopus die xxv. Junii una cum iisdem suis hac in causa consiliariis, ab se delectis, coram Fratribus Eremitis Augustinianis, & Canonicis regularibus Lateranensibus sacrum Corpus in Confessione repertum anno MDCXCV. post recitatum ad aram maximam hymnum, *Veni creator Spiritus*, ex Confessione in capsa clausum ad eandem aram per sex presbyteros inter accensa funalia reverenter perlatum, exacte & sedulo visitavit diebus xxv. & xxvi. Junii adhibitis tribus ex peritioribus civitatis Anatomes professoribus, jurejurando de veritate dicenda obstrictis, qui singulas sacri Corporis partes studiose recognoscentes, *os brachii sinistri* ab humero ad cubitum, atque aliud, quod *atlas* vocatur, deesse animadverterunt: quorum primum Ticini a felicis memoriæ decessore nostro Benedicto Papa VIII, beato Egelnotho Primati Cantuariensi dono traditum fuerat; alterum vero in Dalmatia servatur in thesauro sacrarum Reliquiarum metropolitanæ Ecclesiæ Ragusinæ. His peractis, sacroque deposito in pristinum Confessionis locum eadem cæremonia restituto, idem Episcopus Ticinensis solemnes supplicationes, aliasque publicas & assiduas preces, ad divinam opem pro recto judicio secundum Deum & veritatem feren-

Sessione xxv. ante cap. 1.

ferendo, impetrandam, indixit, quibus devote cum utroque clero & populo civitatis interfuit; visisque tandem omnibus videndis, & consideratis considerandis, congregatisque iterum coram se sacræ Theologiæ magistris, & canonum professoribus, quos, uti jam diximus, ad sanctiones Concilii Tridentini antea in consilium vocaverat, quique decem & septem numero pro veritate atque identitate Reliquiarum sancti Augustini unanimem sententiam tulisse memorantur, ipse coram dilectis filiis Priore generali totius ordinis Fratrum Eremitarum sancti Augustini, & Præposito Canonicorum regularium Congregationis Lateranensis, atque aliorum complurium, qui illuc, supremum hac de re episcopale judicium audituri, convenerant, post missæ sacrificium de Spiritu sancto celebratum, solum Deum veritatis præ oculis habens, hoc eodem anno MDCCXXVIII. Indictione VI. Feria VI. die XVI. mensis Julii hora tertiarum in episcopio pro tribunali sedens, hoc decretum cum plena causæ cognitione pronunciavit.

V. Decretum Episcopi Ticinensis de Corpore sancti Augustini.

Christi nomine repetito, per hanc nostram definitivam sententiam dicimus, pronunciamus & declaramus, satis constare, Corpus, inventum in confessione templi sancti Petri in Cælo aureo hujus civitatis die prima Octobris anni MDCXCV. *& nuper per nos recognitum, ac sigillo nostro munitum, esse Corpus sancti Augustini Ecclesiæ Doctoris, ideoque pro tali esse colendum, & publicæ fidelium venerationi exponendum.*

D. Franciscus Episcopus Papiensis.

VI. Summi Pontificis & Ecclesiæ gaudium ob vindicatas Augustini Reliquias.

Nuncio tam sancti, tam gravis & maturi judicii episcopalis ad nos perlato, præ gaudio exsiliit cor nostrum, summaque lætitia perfusi gratias Deo egimus, quod suam gloriam in sancti Augustini exuviis canonice vindicatis augere voluerit, quem ob sanctimoniam, atque intemeratam doctrinæ excellentiam, ut fulgentissimum Ecclesiæ lumen, Innocentius, Zosimus, Bonifacius, Cœlestinus, Gelasius, Hormisdas, aliique decessores nostri Romani Pontifices magno semper in honore habuerunt, nosque ipsi, ut parentem æque ac magistrum veneramur,

mur, utpote cujus regulam & doctrinam in nostro Prædicatorum ordine a primis adolescentiæ annis professi sumus, & favente Deo profitemur. Ut autem nostrum juxta ac totius Ecclesiæ gaudium ubique diffunderetur, per literas nostras universis Christifidelibus inscriptas die IV. Augusti, omnibus & singulis utriusque sexus, vere pœnitentibus & confessis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam sororum ordinis Eremitarum sancti Augustini, ubicumque exsistentem, die, per Ordinarios locorum designando, visitassent, atque ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum indulgentiam & remissionem concessimus; dieque subsequenti alias literas dedimus ad Episcopum Ticinensem, ipsius pietatem & fidem laudantes, quod omnem dubitationis nebulam de veritate Corporis sancti Augustini tam accurato examine dissipare studuisset; districte interdicentes sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne quis auferre, asportare aut distrahere quamlibet sacratissimi ejus depositi particulam auderet. Subinde in die festo ejusdem Ecclesiæ Doctoris XXVIII. Augusti ad ejusdem Titulum & cœnobium Fratrum Eremitarum nos ipsi accedentes, in illius honorem sacrosanctum missæ sacrificium ritu pontificali celebravimus, adsistentibus nobis venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis; & post peracta divina mysteria, in gratiarum actionem pro sancto ejus Corpore luculente & canonice comprobato, hymnum, *Te Deum*, Christianæ lætitiæ prænuncium solemni cæremonia præcinentes, in trinis personis unum Deum collaudavimus.

VII. Judicium episcopale de Corpore sancti Augustini a summo Pontifice confirmatur.

Ne vero ex pastoralis officii debito erga sanctarum Augustini Reliquiarum conservationem & venerationem a nobis quidquam prætermittatur, quascumque dubitationes, controversias, causas & lites de Corpore sancti Augustini quomodolibet exortas sive introductas, illarumque jura, scripturas & titulos omnes præsentibus pro plene expressis habentes, & quatenus opus sit, ad nos avocantes, prorsus extinguimus & abolemus, & perpetuum silentium super illis imponimus. Et ne unquam futuris temporibus de prædicto episcopali judicio, ad sanctiores

Eccle-

Ecclesiæ regulas absoluto, possit quomodolibet hæsitari, ad submissas preces dilecti filii Felicis Leoni, totius ordinis eorumdem Fratrum Eremitarum Procuratoris generalis, ejus libello supplici nobis porrectas, piæ recordationis antecessoris nostri Martini Papæ V. vestigiis inhærentes, qui translationem Corporis beatæ Monicæ, venerabilis Augustini matris, ex civitate nostra Ostiensi ad hanc eandem Ecclesiam domus Fratrum dicti ordinis Eremitarum sancti Augustini factam, suis Apostolicis literis, incipientibus, *Pia caritas*, adprobavit; nos quoque judicium Episcopi Ticinensis de veritate Corporis sancti Doctoris, ut apud Christifideles notius & manifestius evadat, ac devotio erga Augustinum magis inflammetur, tenore præsentium ratum & gratum habentes, ex certa scientia, atque etiam motu proprio, Apostolica auctoritate undequaque adprobamus & confirmamus, & perpetuis futuris temporibus firmum semper & validum esse & fore decernimus, non obstantibus quibuscumque.

VIII.
Nemo has literas infringere audeat.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, avocationis, extinctionis, abolitionis, silentii impositionis, decreti adprobationis, confirmationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo octavo, decimo Kalendas Octobres, pontificatus nostri anno quinto.

J. B. Archiepiscopus Nisibenus
Subdatarius.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Registrata in Camera Apostolica.

Antonius Cajetanus Frosius R. C. A. Secretarius.